

τὰ πολιικὰ, καὶ μετατροπὴ τις κατέστη τοσοῦτον ἀναγκαία, ὥστε ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἀφορμὴ πρὸς ταύτην, ἔδει νὰ ἐφευρεθῇ. Καὶ ἐφευρέθη ἡ συνεδρίασις τῆς 20 Ἀπριλίου τῆς Γερουσίας.

Πολλοὶ ἐν τούτοις, ἡρώτεον ποῖος ὑπῆρξεν ὁ λόγος τῆς τεσσαρακονθήμερου ταύτης ἀναβολῆς τῶν βουλῶν;

— Ἵνα πληρωθῇ ἡ εὐχὴ τῆς Γερουσίας, ἀπήντησέ τις, ζητούσης οἰκονομίαν εἰς τὰ δημόσια ἔξ-δα. Τὸ Ἐθνὸς θέλει ὠφελῇθαι ἐκ τοῦ μέτρου τούτου 74 χιλ. καὶ 500 δραχμᾶς.

Ἡμεῖς δὲ ἀπαντῶμεν, ὅτι ἡ διακοπὴ αὕτη ἦν ἀναγκασιότατη, καὶ διότι, ὠφεληθέντες ταύτης, πολλοὶ ἤδη τῶν Βουλευτῶν, τὴν συμβουλὴν ἡμῶν ἀκούσαντες, γυμνάζονται τὴν κυβερνητικὴν τέχνην, ἐξασκούμενοι μετὰ ζήλου πολλοῦ εἰς τὴν ἱππευτικὴν . . Πόσον ἐνίστο λοιπὸν ἀποβαίνουσιν ἐθνοφελεῖς καὶ αἱ ταπεινότεραι συμβουλαί, εἰσακούμεναι! . .

Δύο ἢ τρεῖς ληστεῖαι, αἵτινες συνέβησαν ἐσχάτως, ὥπως συμβαίνουσιν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς τοὺς σφόδρα πατριώτας ἐκ τῶν ἡμετέρων νὰ διασαλπίσωσιν, ὅτι ἡ Ἑλλάς βριθεῖ ληστειῶν. Ὅτι τοιαύτῃ εἰδησίᾳ εἶναι ὑπερβολικὴ, ἀποδεικνύουσιν αὐτὰ τὰ πράγματα, ἀλλ' ἡμεῖς μὴ γράφομεν διὰ τοὺς ἀντιπολιτευομένους ἢ τοὺς συμπολιτευομένους, θελομέν ἅπλως διηγηθῇ ἀνεκδότῳ τι, συμβὰν ἐσχάτως ὡς ἐκ τινος ληστείας.

Ἐφθασεν εἰς Ἀθήνας ἀνεφίος τις τῶν μεγάλων τῆς γῆς ἐκατομμυριούχων Ῥοτσίλδ. Εἰς Συρίαν περιηγούμενος, ἐνέπεσεν αὐτός εἰς ληστὰς Ἀραβας, οἵτινες ἐξήγησαν καὶ ἔλαβαν παρ' αὐτοῦ λύτρα 40 χιλιάδες γροσίων. Ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι, ὠρέχθη ἐπίσης νὰ περιηγηθῇ, ἀλλ' ἐγράφη φαίνεται ἄνωθεν νὰ συναντᾶται πανταχοῦ μετὰ ληστῶν. Διὸ, εἰς Δαμίαν διευθυνόμενος, ἐνέπεσεν εἰς τὴν συμμορίαν τοῦ περιωνύμου Καλαμάτα, ὅστις ἀγωνῶν ὅτι εἶχεν εἰς τὴν ἐξουσίαν του ἓνα τῶν πλουσιωτέρων τῆς γῆς θνητῶν, ὥπως τῷ ζητήσῃ λύτρα τὰ 60 τοῦλάχιστον ἐκατομμύρια τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου, ἠρκέσθη ν' ἀπαιτήσῃ ποσότητά, ἣν θέλομεν μάθει κατωτέρω.

Ὁ Κ. Ῥοτσίλδ ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας, καὶ ἔχων πίστωσιν ἀπεριόριστον παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ, ἀπετάθη πρὸς αὐτὴν ἵνα ζητήσῃ δανειον. Οἱ τῆς Τραπεζῆς, νομίσαντες ὅτι ὁ Κύριος οὗτος ἤθελε ζητήσῃ μεγάλην τινὰ ποσότητα, ἔσπευσαν νὰ τὸν πληροφωρήσωσιν ὅτι βὲν ἐδύνατο κατὰ τὸ παρὸν νὰ διαθέσωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ πλεόν τοῦ ἐνὸς ἐκατομμυρίου.

— Δέν σὰς ζητῶ, εἰμὶ χιλίας δραχμᾶς, ἀπήντησεν ὁ ἐκατομμυριούχος, τῶν ὁποίων ἔχω ἀναγκὴν διὰ νὰ πληρώσω τὰ εἰς τοὺς ληστὰς λύτρα μου.

Τοσοῦτον εἶναι ἀφιλοκερδεῖς καὶ ἡμεροὶ παρ' ἡμῖν καὶ αὐτοὶ εἰς ληστὰί.

Ἐν τούτοις, αἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν πολυθέλητροι ἀναγνώστριαι μας, περιμένουσιν βεβαίως ν' ἀκούσωσιν, ἂν καὶ ἐφέτος κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Παθῶν καὶ τὸ Πάσχα ἔλαβον χώραν, ὡς πέρυσιν, αἱ φοβεραὶ ἐκεῖναι συμπλοκαί, καθ' ἃς αἱ νέαι μας, ὡς ἄλλαι Σπαρτιάτισσαι, ἐπροκάλουν τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τοὺς ἐξώστας των, καὶ στήθη ἀντέτακτον κατὰ τῶν πυροτεχνημάτων πάλλοντα καὶ ἀτρόμητα, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν ἀπέσβενον διὰ τοῦ τῶν βλεμμάτων των πυρός. Οὐαί! ὅχι, διότι τὸ πεδῖον τῆς μάχης; μετεφέρθη ἀλλαχοῦ καὶ ἡ συμπλοκὴ παρέστηκεν χυδαῖον ἁπλῶς χαρακτῆρα. Ἐκαστος λοιπὸν συμπεραίνει τὴν λύπην τῶν μαχητῶν ἐκατέρου τοῦφύλου.

Ἄλλ' ὑπῆρχε τοῦλάχιστον ἑτερόν τι εἰρηνικώτερον στάδιον μάχης, τὸ θέατρον, ὅπου οἱ μὲν νεανῖαι διὰ τοῦ πνεύματος των καὶ τῆς περὶ τὸ χειροκροτεῖν ἱκανότητος, αἱ δὲ κυρίαι διὰ τῶν θελήγητρων των καὶ τῶν κομμώσεων διεμάχοντο, καὶ τοὺς στοχασμοὺς αὐτῶν ἢ τοὺς πόθους ἐτέβουν ἐπὶ πτερύγων τῶν βλεμμάτων των καὶ τῶν ἀνοδοσμῶν των πλὴν φεῦ! ἐξέλειπε καὶ τὸ στάδιον τοῦτο, καὶ αἱ Ἀθηναὶ μένουσιν ἤδη χῆραι πάντων, ὅσα ἄλλο τε τὰς ἑτερπον, καὶ αὐτῶν τῶν ποικίλων καὶ πολυδιηγῆτων θεατρικῶν ἀνεκδότων. Ἀνάγκη λοιπὸν, ὡς αὐταί, νὰ περιμεῖνῶμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπάνοδον τοῦ χειμῶνος, τοῦ κόσμου καὶ τοῦ θεάτρου, ἵνα εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ἀξίᾳ τινα τῆς περιεργείας των ἐκθῶμεν.

Η ΜΝΗΣΤΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.

Ἐνθυμούνται ἴσως τινὲς τῶν ἀναγνώστων μας τὸν χειμῶνα τοῦ 1832 εἰς τὴν Ῥωσίαν, ὅστις διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν χιόνων καὶ διὰ τοὺς συνεχεῖς πάγους, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μᾶλλον συγκερασμένα κλίματα τῆς Γερμανίας καὶ Γαλλίας κατέστη δριμύτατος. Νῦν ἤτο καὶ νιφσοτιβάδες χιόνος ἐπιπτον εἰς τὴν Μόσχαν, ἐξ ὧν αἱ ὁδοὶ τῆς ἦσαν κεκαλυμμέναι, ὅτε γυνὴ τις νέα καὶ ὠραία, φέρουσα μέλανα πέπλον, ἐφάνη ἔμπροσθεν ἐνὸς τῶν φρουρῶν τοῦ Κρεμλίνου, ὅστις θορυβηθεὶς ὑπὸ τῆς ἀπροόπτου ταύτης ἐμφανίσεως:

— Τί τρέχει, εἶπε, Κλημεντίνα;

— Βλέπεις, ἀπεκρίθη ἡ νέα, Ῥιχάρδε, ὅτι τὸ ψύχος εἶνε ὑπέρμετρον, οὐ δὲ μόλις πρὸ ὀλίγου ἀνέβρωσας . . . ὥστε εἶνε φόβος μήπως ἀσθενήσῃς πάλιν . .

— Ἀλλὰ τί νὰ κάμω; διέκοψεν ὁ στρατιώτης, ὅπως τρέμων καὶ πεπηγώς.

— Ἰδοὺ, εἶπεν ἡ νεάνις, εἰς τὸν οἶκόν μου ὑπάρχει κλίνη ἐτοιμὴ καὶ πῦρ ἀφθονον διὰ νὰ θερμανθῇς.

— Πῶς! ὑπέλαδεν, ὁ στρατιώτης; νὰ ἔλθω εἰς τὴν οἰκίαν σου!!!! Τοῦτο εἶνε ἀδύνατον.

Τότε ἡ νέα ἐρρίφθη γονυπετὴς ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ τὸν ἐξώρκιζεν εἰς ὅτι εἶχεν ἱερώτερον νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸν πλησίον κείμενον οἶκόν τῆς μέχρις οὗ ἀναλάβῃσι τὰ κατεψυγμένα μέλη του. Ὁ στρατιώτης καμφοθεὶς ἀπὸ τὰ δάκρυα τῆς γυναικὸς, ἥτις γονυκλιτῶς τὸν παρεκάλει, καὶ μὴ δυνάμενος ν' ἀνθέξῃ περισσότερον εἰς τὴν δριμύτητα τοῦ ψύχους:

— Πλὴν, δὲν γνωρίζεις, εἶπεν, ὅτι, ἂν τοῦτο γίνῃ γνωστὸν, ἡ ζωὴ μου κινδυνεύει;

— Καὶ οὕτως, ἀπεκρίθη ἡ νέα ζωηρῶς, ἡ ζωὴ σου κινδυνεύει, κίνδυνον μάλιστα βεβαίωτερον καὶ ἀθλιότερον. . . Ἐπομένως τίς θέλει μάθει τὸ πραχθέν. . . Ὁ Θεὸς εἶνε εὐσπλαγχνος, ὕπαγε.

— Ἐπιθυμεῖς λοιπὸν, εἶπεν ὁ στρατιώτης, νὰ παραιτήσω τόσον χαμερπῶς τὴν ἐμπιστευθεῖσάν μοι θέσιν, ἀνευ οὐθεμίης προφυλάξεως καὶ νὰ πράξω ἔργον προσβάλλον καὶ τὴν τιμὴν μου καὶ τὸ χρέος μου;

— Ἰπαγε, εἶπεν ἡ νέα γυνὴ ὠθοῦσα αὐτὸν, καὶ ἐγὼ ἐκτελῶ μέχρις οὗ ἐκανεβλῆς τὸ καθήκον σου. . . δός μοι λοιπὸν τὰ δῶλα σου. . .

Ὁ στρατιώτης διαζόμενος ἀπὸ τὸ ὑπερβολικὸν ψύ-

χος καὶ παρηγορούμενος ἀπὸ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ πρᾶγμὲν ἤθελε μείνει εἰς πάντα ἄλλον κρύφιον, παρῆδωκε τῇ γυναικὶ τὰ ὄπλα του, τὴν περικεφαλαίαν του καὶ τὸ ἐπανωφόριόν του, καὶ, ἐμπιστευθεὶς αὐτῇ τὸ σύνθημα, ἀπῆλθεν.

Ἡ Κλημεντίνα νέα, ὠραία, δεκαπενταετής τὴν ἡλικίαν, μνηστὴ τοῦ Ῥιχάρδου, ὅστις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐγερθεὶς ἐκ τῆς κλίνης μετὰ μεγάλην ἀσθενείαν, διετάχθη κατ' ἐκεῖνο τὸ ἐσπέρας νὰ φυλάξῃ εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Κρεμλίνου, τὸ καὶ μᾶλλον εἰς τὸ ψυχρὸς ὑποκείμενον. Ἡ νέα Κλημεντίνα, ἀνῆλθον διὰ τὸν μνηστῆρά της καὶ φοβουμένη μήπως δὲν θυνηθῇ νὰ ἀντιπαρτάξῃ σώμα ἀσθενὲς ἐκ τῆς νόσου κατὰ ψυχρὸς δριμυτάτου, μετέβη εἰς τὸ μέρος ἐνθα εὐτως ἐφύλαττε, καὶ τῷ ἐπρότεινε τὴν ἀνωτέρω ῤηθεῖσαν συμφωνίαν. Πλὴν τίς τάχα δύναται νὰ προνοήσῃ τὰς ἀνεξιχνιάστους βουλάς τοῦ Ὑψίστου;

Δὲν παρήλθεν ἡμίσεια ὥρα, ἀφοῦ ὁ Ῥιχάρδος ἀντικατέστη διὰ τῆς φίλης του, καὶ αἶφνης παρουσιάζεται ἡ περιπόλος τῆς νυκτὸς διὰ νὰ παρατηρήσῃ ἂν ἡγρύπνη ὁ φύλαξ. Ἡ νεανὶς καταπλαγεῖσα διὰ τὸ ἀπροδόκητον συμβεβηκός, ἀντὶ νὰ εἴπῃ τὸ σύνθημα, ἔμεινε ἀλάλος καὶ ἀκίνητος. Ὅθεν οἱ τῆς φυλακῆς, μὴδὲν ἀκούσαντες, προχωροῦσι πρὸς τὸν φρουρὸν. Ἀντὶ τοῦ ὁποίου βλέπουσι, μετ' ἐκπλήξεως, γυναῖκα νέαν καὶ ὠραίαν ὑπὸ τὰ ἐνδύματά του, ἐνοπλον καὶ μὴ γνωρίζουσαν τὴν ἀποκριθῇ.

Προσκληθεῖσα τὴν ἐπομένην ἡ γυνὴ νὰ δώσῃ λόγον περὶ τῆς πράξεως ταύτης, ἐφάνερωσε τὸ συμβάν κλαίονσα καὶ ἐπικαλουμένη ἕλεος ὑπὲρ τοῦ μνηστῆρος της, ὅστις προσεκλήθη ἐπίσης νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παράβασιν τῶν καθηκόντων του καὶ νὰ παραδοθῇ, ὡς εἰπεῖν, εἰς σκληρότατον θάνατον.

Συγκροτηθέντος τὴν ἐπομένην Πολεμικοῦ συμβουλίου, ἐπειδὴ ἡ πρᾶξις αὕτη ἐθεωρήθη ὡς λειποταξία, ὁ στρατιώτης κατεδικάσθη κατὰ τὸν αὐστηρότατον νόμον εἰς θάνατον! Τίς δύναται νὰ περιγράψῃ τὴν λύπην καὶ ἀπόγνωσιν τῆς νέας γυναικὸς, ἥτις ἐμέλλε νὰ χάσῃ τόσον ἀτίμως ἄνθρωπον, ὃν ὑπερηγάπα καὶ ἥτις ἦτον ἡ κυρία τοῦ θανάτου τοῦ αἰτία; Ἀλλ' ἡ λύπη ἀντὶ νὰ τὴν καταβάλλῃ, τῇ προσέθεσαν ἐξεναντίας ἐπὶ πλείονας δυνάμεις· μετὰ κόμην λοιπὸν λελυμένη καὶ κλαίονσα πικρῶς, ἔσπευσε πάραυτα πρὸς πάντα παρ' οὗ ἤλπιζε δοῆθαι. Τῇ συνδρομῇ δὲ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλων ἀρχόντων, ἠδυνήθη νὰ σώσῃ τοῦ θανάτου τὸν μνηστῆρά της, ὃν μετ' οὗ πολὺ νυμφευθεῖσα, εἶδε πληρέστατα τελεσθεῖσας τὰς εὐχάς της.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Δοθεὶς πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὴν Διοικητικὴν ὑπηρεσίαν ἐνησχολήθη εἰς τὴν μελέτην τῶν συγγραφέων, οἵτινες ἐσπούδασαν τὴν μόρφωσιν τῶν Πολιτικῶν Κοινωνιῶν, καὶ ἐξέθεσαν ἐπιστημονικῶς τὰς ἀρχάς, ἐφ' ὧν βασίζεται τῶν διαφορῶν Πολιτειῶν ὁ ὀργανισμός, ὡς καὶ τοὺς

κανόνας, καθ' οὓς σχηματίζονται τὰ ποικίλα τῶν Κυβερνήσεων εἶδη.

Μεταξὺ δὲ τῶν συγγραμμάτων, τὰ ὁποῖα, καταγινόμενος εἰς τὰς ἐρεῦνας ταύτας, διήλθον, ἐπέστησεν ἰδίως τὴν προσοχήν μου τὸ ἐν Παρίσις κατὰ τὸ ἔτος 1823 ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Βωζούρ, ἀρχαίου μελους τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος, ἐπὶ τῆς ὑπατείας τοῦ Ναπολέοντος καὶ ἐπιγραφόμενον:

Θεωρία τῶν Κυβερνήσεων ἡ ἀπλὴ ἔκθεσις τοῦ τρόπου, καθ' ὃν δύνανται αὐταὶ ἐν τῇ παρούσῃ τοῦ Ἑνωπαίου πολιτισμοῦ καταστάσει νὰ διοργανισθῶσι καὶ συντηρηθῶσι.

Ἡ ἱστορικὴ συνάμα καὶ ἐπιστημονικὴ μέθοδος τοῦ Συγγραφέως, ἡ βαθεῖα τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν γνώσις αὐτοῦ, ἡ ἀναλυτικὴ καὶ σαφὴς ἔκθεσις τῶν κοινωνικῶν φαινομένων, καθὼς ἡ κριτικωτάτη καὶ ἐντελὴς ἀμερόληπτος αὐτῶν ἐκτίμησις μοι ἐφάνησαν προσόντα μεγάλῃ διδόντα ἀξίαν εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ὥστε ἐπεχείρησα τὴν μετάφρασιν αὐτοῦ.

Τὸ σύγγραμμα διαιρεῖται εἰς δύο τόμους, ὧν ἕκαστος τιμᾶται δραχμῶν πέντε, πληρωτέων συνάμα μετὰ τὴν παραλαβὴν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1850.

Ι. Α. Βρατσάρος.

Διορθώσεις σφαλμάτων τινῶν εἰς τὸν βίον τοῦ Βασιχτῶνος.

Φυλλάδ. 88.

Σελ. 1, στήλ. 1. στίχ. 4, ἀνάγ. σταθερότητος. Σελ. 1. στήλ. 2. στίχ. 8—9 ἀνάγ. δελεάσματα. Σελ. 3. στήλ. 4. στίχ. 13 ἀνάγ. συγκαίως. Σελ. 3. στήλ. 2. στίχ. 23, ἀνάγ. ἡ γεωργία, ἡ ἐμπορία, αἱ ἐπιχειρήσεις. Σελ. 3. στήλ. 2. στίχ. 26, ἀνάγ. κακοβουλίαν. Σελ. 4. στήλ. 1. στίχ. 17, ἀνάγ. ἐπιβολῆς. Σελ. 4. στήλ. 2. στίχ. 35—36, ἀνάγ. προσερχομένης. Σελ. 4. στήλ. 2. στίχ. 38, ἀνάγ. Πνεύματα τινά. Σελ. 5. στήλ. 1. στίχ. 6, ἀνάγ. λοχαγόν. Σελ. 5. στήλ. 1. στίχ. 40, ἀνάγ. ἡμέτερου. Σελ. 5. στήλ. 1. στίχ. 45—46, ἀνάγ. ἀπανελημμένοι. Σελ. 5. στήλ. 2. στίχ. 60, ἀνάγ. ἀπεχθῇ.

Φυλλάδ. 89.

Σελ. 2. στήλ. 1. στίχ. 19—20 ἀνάγ. ἀδιαφορούντας. Σελ. 2. στήλ. 2. στίχ. 52 ἀνάγ. παρήγγελλεν. Σελ. 3. στήλ. 1. στίχ. 30—31 ἀνάγ. τὰς Πολιτείας. Σελ. 3. στήλ. 1. στίχ. 35—36 ἀνάγ. θερμαινόμενος. Σελ. 3. στήλ. 2. στίχ. 25, ἀνάγ. ἐξουσίαν..